

200700570/1.

Datum uitspraak: 27 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 04/30775 van de rechtbank
's-Gravenhage van 15 december 2006 in het geding tussen:

appellante

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 2 juni 2004 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 15 december 2006, verzonden op 22 december 2006, heeft de rechtbank 's-Gravenhage het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 januari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 5 februari 2007 heeft de Minister van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

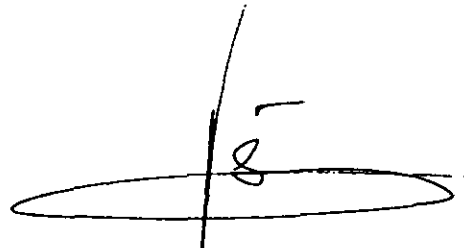
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 juni 2007

284-534.

Verzonden: **27 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
sector bestuursrecht
vreemdelingenkamer, enkelvoudige kamer

UITSPRAAK
ingevolge artikel 8:77 Algemene wet bestuursrecht

Reg.nr : AWB 04/30775 BEPTDN

Inzake : eiseres, V-nummer woonplaats
 kiezende ten kantore van haar gemachtigde, mr. J.M. van
 Westerlaak, medewerker van de Stichting Rechtsbijstand Asiel te
 Zwolle,

tegen : de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder,
 gemachtigde mr. T. Hartsuiker, ambtenaar ten departemente.

I. PROCESVERLOOP

1. Eiseres heeft gesteld te zijn geboren op en de Turkse nationaliteit te bezitten. Zij verblijft naar eigen zeggen sedert 30 juni 2003 als vreemdeling in Nederland. Op 16 juli 2003 heeft zij een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet (Vw) 2000. Verweerder heeft op 15 april 2004 eiseres schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de aanvraag af te wijzen. Eiseres heeft haar zienswijze op deze mededeling schriftelijk naar voren gebracht. Bij besluit van 2 juni 2004 heeft verweerder de aanvraag van eiseres afgewezen.

2. Bij schrijven van 7 juli 2004 heeft eiseres tegen dit besluit een beroepsschrift ingediend bij de rechtbank.

3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en een verweerschrift ingediend.

4. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 27 april 2005. Op 30 mei 2005 heeft de rechtbank het onderzoek heropend teneinde de Minister van Buitenlandse Zaken inzage te vragen in de totstandkoming van en de gegevens die ten grondslag liggen aan een individueel ambtsbericht van 9 maart 2004. Bij brief van 24 juni 2005 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken gemotiveerd aangegeven dat de onderliggende stukken geheel of gedeeltelijk vertrouwelijk dienen te blijven. Bij uitspraak van 22 juli 2005 heeft een andere kamer van deze rechtbank bepaald dat deze beperking van de kennisneming van de stukken gerechtvaardigd is. Bij schrijven van 4 augustus 2005 heeft eiseres aangegeven dat zij geen toestemming verleent aan de rechtbank om mede op grond van de onderliggende stukken uitspraak te doen.

5. De openbare behandeling van het beroep is voortgezet op 22 november 2006. Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig de heer Erel, tolk in de Turkse taal.

II. OVERWEGINGEN

1. In dit geding dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit in het licht van de daartegen aangedragen beroepsgronden de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

2. Eiseres heeft ter onderbouwing van haar aanvraag - voor zover van belang en samengevat - het navolgende aangevoerd. De familie van eiseres heeft banden met de PKK. Haar broer is gemarteld en is in 1993 naar Duitsland gevlucht. Een zus van eiseres is in 1998 gevlucht naar Nederland. Eiseres zelf is sinds 2001 sympathisant geweest van de politieke partij HADEP, die nu verboden is in Turkije. Zij heeft deelgenomen aan demonstraties, vergaderingen en de voorbereidingen. Zij heeft enkele keren in het geheim notities van guerillastrijders naar het HADEP-kantoor in Bingöl gebracht. Op 5 februari 2003 zijn er militairen naar haar huis gekomen die vroegen naar . Aanvankelijk werd haar schoonzus meegenomen, die dezelfde naam heeft als eiseres. Omdat eiseres ervan overtuigd was dat niet haar schoonzus, maar zijzelf de gezochte persoon was, is zij gevlucht naar de burens. Later werd haar schoonzus teruggebracht, samen met

Het was eiseres duidelijk dat hij gemarteld was. Later heeft zij van haar schoonzus vernomen dat hij haar naam genoemd heeft en heeft verteld aan de militairen dat haar schoonzus niet de persoon was die zij zochten. Eiseres heeft in de aanvullingen en correcties op het nader gehoor aangevoerd dat zij vooral in de tweede helft van 1999 in (nauwe) samenwerking met en (dorpsgenoten en verre familieleden) hulp heeft verleend aan de PKK in de vorm van het overbrengen van spullen. en zijn in het verleden gearresteerd en veroordeeld door de Staatsveiligheidsrechtbank. De vrees voor vervolging van het huisbezoek van de autoriteiten met vloeit voort uit deze vroegere samenwerking, aldus eiseres.

Uit angst dat zij ook gearresteerd en gemarteld zou worden vanwege beschuldiging van separatistische activiteiten, is eiseres met de hulp van een reisagent uit Turkije gevlucht.

3. Verweerder heeft met verwijzing naar artikel 31, eerste lid, Vw 2000, de aanvraag afgewezen. Verweerder heeft daarbij geconcludeerd dat haar verklaringen afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas en dat het asielrelaas bovendien onvoldoende zwaarwegend is voor vluchtelingschap. Verweerder heeft zich hierbij gebaseerd op de resultaten van een door het Ministerie van Buitenlandse Zaken uitgevoerd onderzoek, neergelegd in een individueel ambtsbericht van 9 maart 2004 met kenmerk DPV/AM-U040113.0027.

4. In de zienswijze en in beroep heeft eiseres - samengevat en voor zover relevant - aangevoerd dat verweerder in zijn vraagstelling tijdens de gehoren en in het vervolgonderzoek naar haar asielrelaas ten onrechte te veel nadruk heeft gelegd op haar activiteiten en sympathie voor de HADEP.

Eiseres heeft immers steeds verklaard dat zij in de eerste plaats vreest voor vervolging vanwege haar vroegere steun aan en samenwerking met strijders van de PKK. Hierdoor is negatieve aandacht gevestigd op haar familieleden en op eiseres zelf, getuige het huisbezoek op 5 februari 2003. De activiteiten voor de HADEP heeft eiseres slechts in tweede instantie genoemd voor haar vrees voor vervolging en zij verwijst hiertoe naar de correcties en aanvullingen op het nader gehoor. Deze activiteiten verrichte eiseres voornamelijk in haar dorp en niet in Bingöl zelf. Vergaderingen vonden weliswaar in Bingöl plaats, maar eiseres heeft daar zelf geen vergaderingen bezocht. Gelet hierop is het niet bevreemdend dat uit het onderzoek van het Ministerie van Buitenlandse Zaken niet onmiddellijk is gebleken

dat eiseres bekend is op het kantoor van de HADEP in Bingöl. Verweerder heeft haar derhalve ten onrechte tegengeworpen dat zij niet consistent is geweest in haar verklaringen. Daarnaast blijft eiseres bij haar standpunt dat de inhoud van het individuele ambtsbericht ondeugdelijk is, nu dit slechts op één bron is gebaseerd. Ter onderbouwing van haar standpunt legt eiseres in beroep een aantal stukken over. Eiseres stelt dat zij op grond van het vorenstaande in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, dan wel c Vw 2000.

5. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c, en d, Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

Ingevolge het Vluchtelingenverdrag is sprake van vluchtelingschap in het geval dat de betrokkene, uit gegronde vrees voor vervolging wegens ras, godsdienst, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en hij de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in samenhang met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

6. De rechtbank stelt vast dat uit het individueel ambtsbericht van 9 maart 2004 naar voren komt dat eiseres op dit moment niet wordt gezocht door de Turkse autoriteiten in verband met (vermeende) politieke autoriteiten. In aanvulling hierop is in het ambtsbericht vermeld dat het onderzoek heeft uitgewezen dat eiseres niet bekend is bij DEHAP/HADEP in Bingöl en dat de verklaring van eiseres tijdens het eerste gehoor dat zij in de zomer van 1998 zou zijn gearresteerd door de politie te Bingöl, tijdens het onderzoek niet kon worden bevestigd.

7. Volgens vaste jurisprudentie van de ABRS kan een ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken omtrent de situatie in een land worden aangemerkt als een deskundigenadvies aan de staatssecretaris ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Daartoe dient het op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie te verschaffen, onder aanduiding – voor zover mogelijk en verantwoord – van de bronnen, waaraan deze is ontleend. Indien aan deze eisen is voldaan, mag de staatssecretaris bij de besluitvorming op asielaanvragen van de juistheid van die informatie uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan. Ten aanzien van individuele ambtsberichten geldt dat, indien een individueel ambtsbericht het asielrelaas op

essentiële punten weerspreekt, het aan de vreemdeling is om desgewenst het ambtsbericht te weerleggen (zie onder meer de uitspraak van 16 januari 2004, JV 2004, 83).

8. In beroep heeft eiseres de volgende stukken en documenten overgelegd:

- a. een verklaring van Saadet Gündogdu van 10 juni 2004, (ex-)hoofd van de vrouwenafdeling van de HADEP in Bingöl met daaraan bevestigd een kopie van het lidmaatschapsbewijs en de identiteitskaart van Saadet;
- b. een verklaring van 5 juni 2004 van de mukhtar (het dorpshef) waarin aan wordt verzocht zich te melden. Bij schrijven van 25 november 2005 heeft eiseres enige passages uit het 'Handvest voor de mukhtar' en uit de Turkse 'Dorpswet' overgelegd waarin de positie en taken van een mukhtar worden beschreven;
- c. een brief van de schoonzuster van eiseres;
- d. een brief van 30 juli 2004 van de zwager van eiseres, de heer met als bijlage een internet-krantenartikel van 30 juni 2004 over de onveilige situatie in het dorp van eiseres;
- e. een brief van 25 oktober 2004 van de heer met als bijlage een internet-krantenartikel van 20 september 2004 over de onveilige situatie in een naburig dorp;
- f. een krantenartikel van 22 juni 2004 over operaties van het Turkse leger in de regio Dersim-Bingöl en een krantenartikel van 23 juni 2004 waarin melding wordt gemaakt van een gedode aanhanger van de PKK in Bingöl.

Daarnaast heeft eiseres ter zitting een beroep gedaan op het algemeen ambtsbericht over Turkije uit januari 2003, waarin staat vermeld dat er in 2002 veel aanhoudingen van HADEP-leden hebben plaatsgevonden. Het grote aantal aanhoudingen van HADEP-leden die later weer worden vrijgelaten kan volgens internationale waarnemers worden geïnterpreteerd als een vorm van pesterij van de zijde van de lokale autoriteiten.

9. De rechtbank overweegt dat uit het ambtsbericht uitdrukkelijk naar voren komt dat eiseres niet wordt gezocht vanwege haar activiteiten, of dit nu haar gestelde (en overigens marginale) activiteiten voor de PKK dan wel de HADEP betreffen. In hetgeen door eiseres is aangevoerd en de door eiseres overgelegde stukken zijn naar het oordeel van de rechtbank geen aanknopingspunten te vinden voor de onjuistheid hiervan. Hiertoe wordt het volgende overwogen.

Voorop gesteld wordt dat eiseres in haar zienswijze heeft expliciet heeft gesteld dat haar activiteiten voor de HADEP legaal waren en voor haar niet de aanleiding waren om te vluchten. Overigens wordt in het onder a. genoemde stuk gesteld dat eiseres, in tegenstelling tot hetgeen is vermeld in het individueel ambtsbericht, bekend is bij de HADEP, maar dit maakt niet de in het ambtsbericht neergelegde conclusie - namelijk dat eiseres niet wordt gezocht - onjuist is. De opmerkingen over de onbekendheid van eiseres bij de HADEP betreffen immers slechts een onderdeel van het ambtsbericht. Ook uit de onder c. genoemde verklaring blijkt niet dat eiseres op dit moment wordt gezocht door de Turkse autoriteiten.

De omstandigheid dat eiseres in de onder b. genoemde brief door de mukhtar wordt opgeroepen zich te melden is naar het oordeel van de rechtbank, mede gelet op de conclusie van het ambtsbericht en op het feit dat in de brief niet duidelijk wordt aangegeven waarom eiseres zich dient te melden, onvoldoende om aan te nemen dat eiseres een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Ook de onder d, e en f genoemde krantenartikelen zijn onvoldoende voor een geslaagd beroep op vluchtelingenschap, reeds nu deze geen betrekking hebben op eiseres. Ditzelfde geldt voor het beroep op het algemeen

ambtsbericht van januari 2003. De rechtbank merkt overigens nog op dat in datzelfde ambtsbericht staat vermeld dat van strafvervolgning wegens sympathie voor de HADEP geen sprake is.

Met betrekking tot de stelling van eiseres dat het individueel ambtsbericht slechts op 1 bron berust, volgt de rechtbank het standpunt van verweerder dat dit niet per definitie leidt tot het oordeel dat het ambtsbericht daardoor niet zorgvuldig tot stand zou zijn gekomen, mede nu deze bron door de Minister van Buitenlandse Zaken als "hard" is aangemerkt en in het onderhavige geval, behoudens de eventuele bekendheid van eiseres bij de voorzitter van de voormalige vrouwelijke tak van de HADEP, niet is gebleken van concrete aanknopingspunten voor de onjuistheid van dit ambtsbericht.

De omstandigheid dat de twee personen met wie eiseres stelt te hebben samengewerkt, zijn gearresteerd en vervolgd, doet aan het vorenstaande niet af, nu het om volstrekt anderssoortige activiteiten ging dan die van eiseres en de activiteiten van deze personen bovendien in een andere periode plaatsvonden dan de gestelde activiteiten van eiseres. Immers blijkt de door eiseres overgelegde tenlastelegging betreffende werd deze vervolgd vanwege lidmaatschap van de PKK en het plegen van gewapende actie op 24 mei 1993 waarbij 33 soldaten zijn omgebracht.

belangende

De rechtbank is op grond van het vorenstaande van oordeel dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat de Turkse autoriteiten op de hoogte zijn van haar (geringe) activiteiten en dat zij op grond daarvan in de negatieve belangstelling staat. Hierbij wijst de rechtbank er voorts op dat is gebleken dat eiseres in 2002 nog zonder enige problemen naar Duitsland is gereisd.

Gelet op het vorenoverwogene heeft verweerder het asielrelaas op goede gronden onvoldoende zwaarwegend geacht en heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij gegronde vrees voor vervolging als bedoeld in het Vluchtelingenverdrag heeft.

Eiseres komt derhalve niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000.

10. Gelet op de vorige rechtsoverweging heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat evenmin aannemelijk is gemaakt dat eiseres bij gedwongen terugkeer naar Turkije een reëel risico loopt te worden onderworpen aan foltering, dan wel aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bij uitzetting dreigt dan ook geen schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Eiseres komt derhalve niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000.

11. Evenmin is gebleken van klemmende redenen van humanitaire aard, die verband houden met de redenen van het vertrek van eiseres uit het land van herkomst. Verweerder heeft zich derhalve in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000.

12. Verweerder heeft gelet op het voorgaande de aanvraag terecht afgewezen.

13. Het beroep is derhalve ongegrond.

14. Er zijn geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

III. BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage

RECHT DOENDE:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. M.T. Paulides en uitgesproken in het openbaar op 15 december 2006, in tegenwoordigheid van mr. drs. I. Goud, griffier.

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

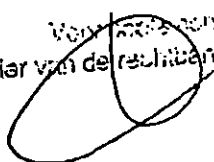
Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd.

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag (nadere informatie: www.raadvanstate.nl).

afschrift verzonden op:

22 DEC 2006

De griffier van de rechtbank 's-Gravenhage

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Dr. Stoltweg 68-74
8025 AZ ZWOLLE
Postbus 551
8000 AN ZWOLLE
tel. 038 - 4557650
fax 038 - 4557651
www.rechtsbijstandasiel.nl

Raad van State,
Afdeling Bestuursrechtspraak,
Hoger Beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax: 070-3651380 en post

mr. mr. M. Pals
jurist

ZWOLLE, 19 januari 2007

mr. mr. Y.T.M. Bisseling
jurist

mr. mr. T. Nieuwlaat
jurist

mr. G.W. Millet de St. Aubin
jurist

mr. mr. J.M. van Westerlaak
jurist

mr. G.W.J. Oosterholt
jurist

mr. mr. H.M.A. Breuls
jurist

mr. E. Heykoop
jurist

mr. mr. J.W.M. Gomashie
jurist

mr. R. Roelofs
jurist

Betreft :
Geboren :
Nationaliteit : Turkse
IND-nummer : 0307.16.0205
Proc.nummer :
Ons kenmerk : JWW / JvW / 0500592

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
19 JAN 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DO:	PAR:

Betreft:

Mw. , afkomstig uit Turkije.
Tegen
De minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

HOGER BEROEPSCHRIFT.

Ondergetekende, mr. J.M. van Westerlaak, jurist verbonden aan de Stichting Rechtsbijstand Asiel Nederland (SRAN), Juristenkantoor Zwolle, dr. Stoltweg 68- 74, 8025 AZ te Zwolle, kantoor houdend aldaar, stelt hiermee namens mevrouw , wonende te AZC Almelo, Vrezenveenseweg 170 A, 7602 PV te Almelo, verder te noemen appellante, hoger beroep in tegen de hierbij overgelegde uitspraak AWB 04/ 30775 d.d. 15 december 2006, van de Rechtbank Den Haag, sector bestuursrecht, zittinghoudende te Den Haag, verzonden op 22 december 2006. (bijlage 1: uitspraak)
Bij genoemde uitspraak is ongegrond verklaard het beroep van appellante tegen het besluit van de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verder te noemen verweerder, d.d. 02 juni 2004, waarbij de aanvraag van appellante d.d. 16 juli 2003 tot verlening van een verblijfsvergunning asiel is afgewezen.

Ondergetekende verklaart door appellante tot het instellen van dit hoger beroep bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd.
Een schriftelijke door appellante getekende volmacht wordt hierbij overgelegd. (bijlage 2: volmacht)

Appellante kiest terzake van dit hoger beroep domicilie ten kantore van ondergetekende te 8025 AZ, SRAN Juristenkantoor Zwolle, Dr. Stoltweg 68- 74, Zwolle.

Ik verzoek u het ten deze eventueel verschuldigde griffierecht ten laste te brengen van de rekening- courant van de Stichting Rechtsbijstand Asiel Nederland, Eusebiusbuitensingel 3-1 hoog, 6828 HS Arnhem.

SNS Bank Arnhem
90.28.34.487

Stichting Dordengelden
Rechtsbijstand Asiel
Arnhem
rek: 96.29.93.328

Vooraf:

Appellante verzoekt u allereerst al hetgeen door of namens haar in eerdere aanleg naar voren is gebracht als hier herhaald en ingelast te beschouwen.

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Tegen de bestreden uitspraak van de rechtbank Den Haag voert ondergetekende namens appellante de navolgende grieven aan.

GRIEF 1

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen en op grond daarvan beslist zoals is weergegeven in de bestreden uitspraak onder punt 9, op pagina 4 van de uitspraak. Deze grief richt zich tegen de overweging van de rechtbank dat in hetgeen door eiseres is aangevoerd en de door eiseres overgelegde stukken geen aanknopingspunten zijn te vinden voor de onjuistheid van de conclusie in het individuele ambtsbericht dat eiseres in Turkije niet wordt gezocht. Ook richt deze grief zich tegen de overweging dat uit de in rechtsoverweging 8 onder c genoemde verklaring ('brief van schoonzuster van eiseres') niet zou blijken dat appellante op dit moment wordt gezocht door de Turkse autoriteiten.

Ten aanzien van deze overwegingen is sprake van een onjuiste en onvolledige feitelijke grondslag. Immers de in rechtsoverweging 8 onder b genoemde verklaring van het dorpshoofd (een oproep zich te melden) is wel degelijk een voldoende concreet aanknopingspunt voor de onjuistheid van de conclusie in het individuele ambtsbericht van Buitenlandse zaken. Hieruit blijkt immers uitdrukkelijk dat appellante zich in Turkije moet melden bij de autoriteiten. Hetzelfde geldt voor de brief van de schoonzus. Bovendien staat in de in rechtsoverweging 8 onder c genoemde verklaring (brief van de schoonzuster) wel degelijk dat appellante wordt gezocht door de Turkse autoriteiten. Immers in deze brief van de schoonzus, die in de beroepsprocedure –tesamen met een vertaling- werd ingebracht bij schrijven van 21 maart 2005, staat dat de militairen tijdens het huisbezoek in februari 2003 vroegen naar _____, dat zij eerst de schoonzus zelf meenamen omdat deze aangaf _____ te heten, dat zij vervolgens werd vrijgelaten omdat zij niet de goede _____ was, en dat de militairen toen vroegen waar de andere _____ was. Ook staat in deze brief dat de militairen huiszoeking vervolgens deden maar appellante niet konden vinden, en dat zij nog steeds langskomen om naai _____ te vragen en zeggen dat zij moet komen om zich over te geven en een verklaring af te leggen.

GRIEF 2

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen en op grond daarvan beslist zoals is weergegeven in de bestreden uitspraak onder punt 9 op pagina 4 van de uitspraak, waarin wordt overwogen dat de omstandigheid dat appellante in de onder b van rechtsoverweging 8 genoemde brief van de mukhtar wordt opgeroepen zich te melden –mede gelet op de conclusie van het ambtsbericht en op het feit dat in de brief niet duidelijk zou zijn aangegeven waarom appellante zich dient te melden- onvoldoende zou zijn om aan te nemen dat appellante een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag.

Immers: in de verklaring van de mukhtar staat juist en zelfs expliciet vermeld, waarom appellante zich dient te melden, immers, in de bewuste verklaring van 05 juni 2004 staat dat appellante nog steeds wordt gezocht 'vanwege hetzelfde feit' als de andere PKK aanhangers, _____ en _____, die begin 2003 werden aangehouden 'vanwege het verlenen van hulp aan de PKK organisatie'. Deze vertaling werd in beroep bij schrijven d.d. 21 maart 2005 naar de rechtbank en verweerder gezonden. Bovendien genoemde overweging van de rechtbank is dan ook niet te volgen en berust op een onjuiste weergave van de feiten en het door appellante ingebrachte bewijsmateriaal. Ook de passage –mede gelet op de conclusie van het ambtsbericht- betreft een ondeugdelijke motivering, aangezien ten aanzien van dit punt sprake is van een circelredenering die geen stand kan houden, immers, het bewijsmateriaal dat door appellante wordt ingebracht om te dienen als concreet aanknopingspunt waarmee de conclusie van het individuele ambtsbericht wordt weerlegd, wordt terzijde geschoven met het argument dat de conclusie van het individuele ambtsbericht anders luidt. Een dergelijke circelredenering is onzorgvuldig en in strijd met het beginsel van behoorlijk bestuur dat een beslissing deugdelijk moet worden gemotiveerd.

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

GRIEF 3

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen en op grond daarvan beslist zoals is weergegeven in de bestreden uitspraak onder punt 9 op pagina 5 van de uitspraak.

Deze grief richt zich tegen de overweging van de rechtbank dat de stelling van appellante dat het individuele ambtsbericht slechts op één bron berust, niet per definitie leidt tot het oordeel dat het ambtsbericht daardoor niet zorgvuldig tot stand zou zijn gekomen, mede gelet op het feit dat deze bron door de Minister van Buitenlandse Zaken als 'hard' is aangemerkt en in het onderhavige geval, behoudens de eventuele bekendheid van eiseres bij de voorzitter van de voormalige vrouwelijke tak van de HADEP, niet is gebleken van concrete aanknopingspunten voor de onjuistheid van het individuele ambtsbericht.

Immers:

Ten aanzien van wel degelijk méér dan één punt blijkt dat sprake is van concrete aanknopingspunten voor de onjuistheid van het individuele ambtsbericht, immers niet alleen blijkt dit ten aanzien van de bekendheid van eiseres bij de voorzitter van de voormalige vrouwelijke tak van de HADEP van Bingöl, doch óók ten aanzien van de conclusie in het individuele ambtsbericht dat zij 'op dit moment niet wordt gezocht door de Turkse autoriteiten in verband met (vermeende) politieke activiteiten.'

Immers, uit de originele verklaring van de Turkse mukthar (dorpshoofd) van 05 juni 2004 blijkt duidelijk dat, en waarom appellante wel degelijk wordt gezocht door de Turkse autoriteiten en dat, en waarom, zij zich dient te melden, namelijk vanwege hetzelfde feit als de feiten waarvoor de heren en werden gearresteerd, namelijk wegens betrokkenheid en activiteiten voor de PKK.

Derhalve blijkt op méér dan slechts één punt dat de inhoud van het individuele ambtsbericht niet klopt.

Bovendien is door de rechtbank ten onrechte geen enkele overweging gewijd aan het feit dat namens appellante een originele lijst van getuigen is ingebracht van 07 oktober 2005, van twaalf familieleden en andere dorpelingen in Turkije, die voor haar een getuigenis afleggen over de gebeurtenissen op de dag van 05 februari 2003, toen het huisbezoek van de militairen met de heer plaatsvond in haar dorp, en over het feit dat appellante wordt gezocht door de Turkse overheid omdat de gemartelde haar naam heeft genoemd.

Deze lijst met getuigen, samengesteld door het dorpshoofd en door hem ondertekend en gestempeld, en voorts gelekend door alle twaalf getuigen, werd naar de rechtbank Den Haag gezonden op 29 maart 2006, met daarbij gevoegd: een officiële vertaling van Tolkencentrum Nederland; ruim voor de zitting van 22 november 2006. Niet valt in te zien waarom de rechtbank heeft gemeend zonder nadere onderbouwing deze originele lijst van getuigen van de gebeurtenissen geheel buiten beschouwing te kunnen laten.

Eén en ander is in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel en de procedurele voorschriften in het bijzonder artikel 83 Vw 2000.

Hierdoor moet worden geconcludeerd dat de conclusie van het individuele ambtsbericht niet voldoende wordt gedragen door de onderliggende feiten en stukken.

Hierdoor moet tevens worden geconcludeerd dat de uitspraak van de rechtbank berust op een onjuiste en/of onvolledige grondslag.

GRIEF 4

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen en op grond daarvan beslist zoals is weergegeven in de bestreden uitspraak onder punt 9 op pagina 5 van de uitspraak.

Deze grief richt zich tegen de overweging van de rechtbank dat ook uit de omstandigheid dat de twee personen en met wie appellante heeft samengewerkt, zijn gearresteerd en vervolgt niet kan worden afgeleid dat appellante zelf ook wordt gezocht door de autoriteiten, aangezien het ging om 'volstrekt anderssoortige activiteiten dan die van eiseres en de activiteiten van deze personen bovendien in aan andere periode plaatsvonden dan de gestelde activiteiten van eiseres.' Blijkens de door appellante overgelegde tenlasteleging betreffende werd deze vervolgd 'vanwege lidmaatschap van de PKK en het plegen van gewapende actie op 24 mei 1993 waarbij 33 soldaten zijn omgebracht.'

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Ook ten aanzien van dit punt is sprake van een onjuiste en onvolledige feitelijke grondslag, namelijk een onjuiste weergave van de inhoud van de relevante gerechtelijke stukken. Immers, de Turkse tenlastelegging van de Staatsveiligheidsrechtbank van Diyarbakir die reeds aan het begin van de asielprocedure van appellante werd ingebracht, gaat niet alléén over de betrokkenheid en medeplichtigheid aan de gewapende actie van 24 mei 1993 waarbij drie- en dertig militairen zijn omgebracht; deze tenlastelegging gaat ook over de betrokkenheid en steun en activiteiten van de heren en bij de PKK in het algemeen tot en met januari 2003, tot de dag van hun aanhouding. Immers als omschrijving van het 'strafbaar feit' staat op bladzijde 1 van de tenlastelegging: *'lidmaatschap van de illegale terreurorganisatie PKK, het plegen van gewapende actie namens deze organisatie'*, en als datum voor het plegen van het strafbare feit wordt genoemd: *'30 januari 2003 en de periode daarvoor'*, derhalve heeft de tenlastelegging niet louter en alleen betrekking op de strafbare feiten die zouden zijn begaan op 24 mei 1993, zoals de rechtbank oordeelt.

Ook uit het vervolg van de inhoud van deze tenlastelegging blijkt, dat het niet alleen gaat om de gebeurtenissen van 24 mei 1993, maar wel degelijk ook om andere activiteiten voor de PKK, de betrokkenheid bij het opzetten van een comité en een vrouwencomité en de werkzaamheden van de heer als voorzitter. De beschuldiging van betrokkenheid van de heren en bij de aanslag op 24 mei 1993 is weliswaar de zwaarste beschuldiging in de tenlastelegging, maar zeker niet de enige beschuldiging.

Daar komt nog het volgende bij.

Appellante heeft nimmer geclaimd dat zij wordt gezocht vanwege de gebeurtenissen van 24 mei 1993. Zij heeft verteld dat zij in Turkije wordt gezocht, omdat zij -vooral in de tweede helft van 1999- heeft samengewerkt met de -inmiddels gearresteerde en gedetineerde- heren en aangezien zij hen steun verleende, als koerier goederen en notities overbracht naar hen voor de PKK en van hen naar het kantoor van de Hadep. Ze heeft hulp en onderdak geboden aan de PKK en hen voorzien van kleding en eten, informatie, materialen, geld en medicijnen. Zie hierover onder meer pagina 5 nader gehoor van 13 augustus 2003 en bladzijde 2 correcties van 15 september 2003. Haar naam is -hoogstwaarschijnlijk onder martelingen- genoemd door de heer.

Dat zijzelf niet betrokken was bij de gewapende actie van de PKK van 24 mei 1993 doet in de asielprocedure van appellante verder niet terzake. Het gaat erom dat haar naam is 'verraden' en dat nu bekend is geworden bij de autoriteiten dat ook zij steun verleende aan en activiteiten verrichtte voor de PKK, en dat zij hierdoor in de negatieve aandacht is gekomen van de Turkse autoriteiten en dit genoegzaam heeft aangetoond.

GRIEF 5

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen en op grond daarvan beslist zoals is weergegeven in de bestreden uitspraak onder punt 9 op pagina 5 van de uitspraak.

Deze grief richt zich tegen de overweging van de rechtbank dat appellante naar het oordeel van de rechtbank niet aannemelijk heeft gemaakt dat de Turkse autoriteiten op de hoogte zijn van haar (geringe) activiteiten en dat zij op grond daarvan in de negatieve belangstelling staat, waarbij er door de rechtbank in dit verband op wordt gewezen dat is gebleken *'dat eiseres in 2002 nog zonder enige problemen naar Duitsland is gereisd.'*

Ten aanzien van dit laatste punt; dit betreft een ondeugdelijke motivering en redenering, immers, in 2002 stond appellante nog niet in de negatieve aandacht van de Turkse autoriteiten, aangezien de heren en toen nog niet waren opgepakt en gedetineerd, en de naam van appellante dus nog niet door was genoemd.

Dit laatste speelde zich pas af ergens na 31 januari 2003 (datum in bewaringstelling, zie tenlastelegging bladzijde 1), en vóór 05 februari 2003 (datum huisbezoek bij appellante). Appellante heeft dan ook nimmer gesteld dat zij reeds in 2002 gevaar liep te worden opgepakt.

Voor wat betreft de zijdelingse argumentatie van de rechtbank dat appellante slechts 'geringe' activiteiten heeft verricht wenst appellante nog aan te voeren, dat zij in de

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

asielprocedure naar voren heeft gebracht dat in Turkije ook zogenaamd geringe betrokkenheid bij de PKK in de vorm van steun en 'geringe' activiteiten verboden en strafbaar is, en dat ook het verrichten van deze 'geringe' activiteiten kan leiden tot gevangenisstraf en mishandeling en marteling in detentie. Appellante wijst ten aanzien van dit punt op het volgende.

Algemeen ambtsbericht Turkije Januari 2002

Plegers van marginale activiteiten voor PKK en linkse of islamitische militante groeperingen

Personen die strafrechtelijk worden vervolgd wegens het verrichten van marginale activiteiten voor de PKK, van een links-radical groepering als DHKP/C of TKP/ML of van een militant islamitische groepering zoals de Hezbollah, kunnen op grond van artikel 169 van het Turkse Wetboek van Strafrecht (verlenen van steun of onderdak aan een illegale organisatie) veroordeeld worden tot een gevangenisstraf van maximaal drie jaar en negen maanden.

Algemeen ambtsbericht Turkije December 2005

Nieuwe Wetboek van strafrecht

Blz. 37

'Artikel 220 – Het oprichten van organisaties die strafbare feiten tot doel hebben

Lid 7: Een persoon die willens en wetens de organisatie helpt en ondersteunt ook al behoort hij niet tot de hiërarchische structuur van de organisatie, zal worden gestraft als een lid van de organisatie;

Uit dit Ambtsbericht blijkt duidelijk dat op grond van de recente Turkse wetgeving geen sprake meer van een onderscheid tussen marginale en centrale activiteiten voor de PKK. De strafmaat –voor een helper en een officieel lid- is gelijk gesteld.

Daar komt nog bij dat in de asielprocedure van appellante tevens naar voren is gebracht en aangetoond door middel van landeninformatie, dat juist familieleden van PKK aanhangers en strijders in de verscherpte negatieve aandacht staan van de autoriteiten. Appellante heeft een broer en een zus die beiden als vluchteling werden geaccepteerd in Duitsland respectievelijk Nederland. Dit werd niet weersproken door verweerder. Met dit gegeven is door de rechtbank ten onrechte niets gedaan; dit terwijl voor appellante sprake is van een verhoogd risico als gevolg van de betrokkenheid van overige gezinsleden bij de PKK.

GRIEF 6

Tenslotte richt dit appelschrift zich tegen de uitspraak in zijn geheel.

Ik verzoek u dan ook om dit als grief in overweging te nemen.

De motivering van de uitspraak in zijn geheel is onzorgvuldig, ondeugdelijk en onvolledig en kan het oordeel van de rechtbank niet dragen.

CONCLUSIE:

Op voormelde gronden verzoekt appellante uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak te vernietigen en het beroep tegen het besluit van verweerder d.d. 02 juni 2004 alsnog gegrond te verklaren met vernietiging van dat besluit, dan wel de zaak naar de rechtbank terug te verwijzen; met veroordeling van verweerder in de kosten van het hoger beroep.

Zwolle, 19 januari 2007,

Mr. J.M. van Westerlaak.

SRAN Juristenkantoor Zwolle.

Gemachtigde.

Bijlagen:

1. Uitspraak rechtbank 's Gravenhage, zittinghoudende te Den Haag (AWB 04/30775) d.d. 15 december 2006 (zes bladzijden)
2. Volmacht.